

РЕШЕНИЕ

№ 8565

гр. София, 13.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9416** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба вх.№ 36632/14.10.2022 г., подадена от "КНХ констръкшън" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.Р., с която е предявен иск срещу Националната агенция за приходите, с претенция за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 6 000 лв., представляващи заплатено от ищеца адвокатско възнаграждение за обжалване по административен ред на Ревизионен акт № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен в една част с Решение № 46/10.01.2019 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, а в друга - с Решение № 6063 от 04.11.2020 г. на АССГ по адм.дело № 4550/2019 г., оставено в сила с Решение № 11057 от 02.11.2021 г. на ВАС по адм.дело № 2795/2021 г.; ведно със законната лихва за забава върху така претендираното обезщетение, в размер на 578,38 лв., считано от датата на окончателната отмяна на РА (02.11.2021 г.) до датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.); както и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.) до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и сторените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че причинените имуществени вреди се изразяват в заплащане на юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и

възнаграждение в общ размер 6 000 лв. без ДДС, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба срещу РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. на ТД на НАП-гр.С.. В с.з. ищецът се представлява от адв.Р., която поддържа иска, а в с.з. в което е даден ход на устните състезания – от адв.Д., който моли Съда да уважи предявения иск по съображенията, изложени в исковата молба. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение, съобразно представен списък по чл.80 от Гражданския процесуален кодекс (л.249). Представя писмени бележки с подробни съображения.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от НАП, в който последният излага становище за допустимост на исковата претенция, но счита същата за неоснователна. Отправя възражение, че не е доказано ползване на адвокатска услуга за обжалване на ревизионния акт по административен ред. Жалбата е депозирана от управителя на дружеството, към нея не е бил приложен договор за правна защита и съдействие. Счита, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по безспорен начин твърдяната вреда, връзката между нея и отменения РА. Изтъква, че адвокатската защита в случая не е била задължителна. При липсата на законовите предпоставки на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, ответникът моли Съда да отхвърли исковата молба по изложените в отговора съображения. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, предмет на иска. В с.з. ответникът чрез юк.Н. моли Съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан по съображения, подробно изложени в депозирания отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура чрез прокурор Д. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба и моли Съда да отхвърли същата.

Административен съд-София град, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със ЗВР № Р-22220518001416-020-001/12.03.2018 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22220518001416-020-002/25.06.2018 г., е възложена ревизия на "КНХ констръкшън" ООД определяне на задължения на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от декември 2012 г. до м.декември 2017 г.

С РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г., издаден от В. В. В., Началник на сектор – орган, възложил ревизията, и П. П. Б.-Д., гл.инспектор по приходите – ръководител на ревизията, на "КНХ констръкшън" ООД са установени задължения по ЗДДС в общ размер 192 815.04 лв., от които главница 146 509.11 лв. и лихви от 46 305.93 лв. /л.64/. Ревизионният акт е издаден въз основа на РД № Р-22220518001416-092-001/14.09.2018 г. /л.17/.

На 31.10.2018 г. в [населено място] между "КНХ констръкшън" ООД – Възложител, и И. Н. И.-Р. – адвокат, вписан в С. адвокатска колегия с личен номер [ЕГН], е сключен Договор за представителство в хода на ревизия, обжалване, процесуално представителство и защита, с който: чл.1. Възложителят възлага, а Адвокатът приема да осъществи: т.1.1. проучване и анализ на връчени на възложителя РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. и РД № Р-22220518001416-092-001/14.09.2018 г. и приложенията към него от извършена ревизия, представените по време на ревизията доказателства, съобразените такива от органите по приходите, тълкуването на същите от органите по приходите и приложеното становище от горестоящия орган по приходите; т.1.2. проучване и

анализ на фактически притежаваните от дружеството търговски документи, счетоводни записи документи, съставени от трети лица и органи по специфични въпроси, относими към приложимите данъчни правни норми за проверявания период и проверяваните изисквания; т.1.3. изготвяне на защитна стратегия на интересите на дружеството, съобразена с приложимите правни норми и спецификите в дейността на възложителя; т.1.4 представителство пред органите на НАП, в т.ч. пред органите, извършили ревизия съгласно горесцитирания РА, включващо но не изчерпателно: подаване и получаване на кореспонденция, изготвяне и подаване на отговори, писма, искания, възражения, проверка на представените доказателства за съответствие с изисканите и с надлежната им заверка, изготвяне и подаване на жалби, възражения, писма и др. при необходимост срещу действия и/или бездействия на административни органи; т.1.5. изготвяне на жалба до директора на съответната дирекция “ОДОП” при ЦУ на НАП срещу издадения РА и подбор на доказателствата, приложени към нея; т.1.6. проучване на решението на директора на съответната дирекция “ОДОП” при ЦУ на НАП, постановено по повод подадената жалба; т.1.7. в случай на пълна или частична отмяна на ревизионния акт и връщане в тази му част за нова ревизия - представителство пред органите на НАП, в т.ч. пред органите, определени за извършване на повторната ревизия, включващо но не изчерпателно: подаване и получаване на кореспонденция, изготвяне и подаване на отговори, писма, искания, възражения, проверка на представяните доказателства за съответствие с изисканите и с надлежната им заверка, изготвяне и подаване на възражения, жалби, писма и др. при необходимост срещу действия и/или бездействия на административни органи, както и всички останали необходими действия във връзка с обжалване на повторния РА; т.1.8. Изготвяне на жалба до съответния административен съд срещу издадения РА и решението на директора на дирекция „ОДОП”; т.1.9. процесуално представителство и защита пред съответния административен съд, осъществено лично от адв. И. Н. И.-Р. или друг преупълномощен от нея адвокат; т.1.10. проучване на решението на компетентния административен съд; т.1.11. изготвяне на касационна жалба срещу решението на административен съд и/или изготвяне на становище и защита при обжалване на решението от страна на съответния орган по приходите; т.1.12. процесуално представителство и защита пред Върховен административен съд, осъществено лично от адв. И. Н. И.-Р. или друг преупълномощен от нея адвокат; т.1.13. в случай на отмяна от Върховния административен съд и връщане за ново разглеждане на първата съдебна инстанция — повторно процесуално представителство пред административния съд и повторно процесуално представителство пред Върховен административен съд.

За така уговорените услуги по т.1.1., 1.2., 1.3., т.1.4. и 1.5. в чл.3 от договора, т.3.1.1. е уговорено възложителят да заплати на адвоката възнаграждение в размер на 6 000 лв. в срок до 01.11.2018 г.

Като доказателство за заплащане на уговорените услуги е представено платежно нареждане от 01.11.2018 г. за сумата от 6 000 лв., преведена по банков път от ищеца на И. Н. И.-Р., с основание: възнаграждение по т.3.1.1. от ДРЗ (л.113).

С електронно съобщение от 06.11.2018 г. (л.78), изпратено от ел.поща [електронна поща] на ел.поща [електронна поща], е записано, че приложено се изпраща жалба до Директора на дирекция ОДОП-гр.С. срещу РА на "КНХ констръкшън" ООД; същата следва да бъде разпечатана в три екземпляра, които се подписват и подпечатват от управителя; жалбите се подават в деловодството на ТД на НАП-С.; единият

екземплярите ще бъде върнат с положен вх.номер; следва да се снима първата страница с вх.номер и да се изпрати по пощата.

На 06.11.2018 г. е депозирана жалба вх.№ 53-03-2914/06.11.2018 г. срещу издадения РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г., за което е представено копие от подадената жалба (л.112).

С Решение № 46/10.01.2019 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ при НАП, РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. е отменен като незаконосъобразен в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м.юли 2013 г., м.юли 2015 г., м.август 2015 г., м.октомври 2015 г. и от м.май 2017 г. до м.юли 2017 г., (л.114), като преписката в тази част е върната за нова ревизия.

В останалата част РА е обжалван по съдебен ред и с Решение № 6063 от 04.11.2020 г. на АССГ по адм.дело № 4550/2019 г. (л.123), актът е отменен. Съдебното решение е оставено в сила с Решение № 11057 от 02.11.2021 г. на ВАС по адм.дело № 2795/2021 г.

В частта, в която преписката е върната за нова ревизия, е издаден РА № Р-2200221900371-091-001/30.09.2019 г. (л.157). След потвърждаването му при обжалването по административен ред с Решение № 2156/19.12.2019 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ при НАП (л.162), РА е обжалван по съдебен ред и с Решение № 7123 от 09.12.2020 г. на АССГ по адм.дело № 1616/2020 г. (л.169), жалбата е отхвърлена. Съдебното решение е отменено с Решение № 12215 от 29.11.2021 г. на ВАС по адм.дело № 4686/2021 г., и спорът е решен с отмяна на издадения РА от повторната ревизия на "КНХ констръкшън" ООД.

По делото беше изслушана съдебна счетоводна експертиза с вещо лице Г. З., която даде заключение по следните задачи:

Осчетоводени ли са при ищеца като разход плащания по договор за правна защита и съдействие. Има ли между адв.Р. и дружеството ищец и други договори за правна защита, действащи за процесната година. Какъв е броят на регулярността на плащанията по процесния договор, за който се претендира исканата сума и други подобни договори. Възможно ли е дадено плащане да се обвърже с конкретен договор. Редовно ли е водено счетоводството на ищеца.

Съдът кредитира експертното заключение като компетентно изготвено и даващо отговор на поставените задачи. Същото е мотивирано, съответства на събраните доказателства и следва да се приеме и за обосновано, предвид подробно изложената от вещото лице аргументация, послужила за формиране на експертните изводи. Експертът е анализирал коректно събраните доказателства и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорил е изчерпателно на поставените въпроси, след съвкупна проверка и анализ на всички относими към спора факти.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства, представени от ищеца: в с.з. от 29.06.2023 г. - Хронологичен опис на „КНХ Констръкшън“ ООД за периода от 01.11.2018 г. до 30.11.2018 г., с/ка Дт 602 и с/ка Кт 503; Извлечение от движенията по банкова сметка [банкова сметка] на „КНХ Констръкшън“ ООД от 01.11.2018 г.; Извлечение № 75/01.11.2018 г. по сметка [банкова сметка] на адвокат И. Р. с период на извлечението 31.10.2018 г. - 01.11.2018 г. (л.198); в с.з. от 18.01.2024 г. и от 14.03.2024 г. - писмени доказателства, предоставени на вещото лице, които не се намират в кориците на делото (л.219, л.237).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 46/10.01.2019 г. на Директора на ДОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. Исковата молба е предявена на от легитимиран субект – адресат на отменения РА, вследствие на който се претендират обезщетения за претърпени имуществени вреди, представляващи заплатени юридически услуги за правно съдействие, представителство, защита и възнаграждение, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

Разгледан по същество искът е основателен.

Съобразно установените в чл.19 ЗНАП правила агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Когато вредите са причинени от нищожен акт на органите или служителите на НАП или от тяхно незаконно действие или бездействие, нищожността на акта, съответно незаконосъобразността на действието или бездействието, се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

В случая по делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен РА акт, с който са установени задължения по ЗДДС в общ размер 192 815.04 лв., от които са отменени задължения в общ размер 122 502.36 лв. Отмяната на задълженията е станала в хода на развилото се обжалване по административен ред. Следователно ищецът е доказал наличието на незаконосъобразен акт, издаден от административен орган, при изпълнение на административна дейност по смисъла на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Дори при съобразяване на обстоятелството, че при повторната ревизия не започва нова такава, а се възстановява висящността на производството по отменения РА (арг. от чл.155, ал.6 ДОПК), то и повторният РА, издаден след отмяната на първоначалния,

също е отменен. Това обстоятелство има проявление и в още една насока - датата на окончателната отмяна на РА (02.11.2021 г.) е началният момент за претенцията за присъждане на законната лихва за забава върху претендираното обезщетение.

При това положение Съдът следва да прецени установено ли е по делото настъпване на вреди, а при положителен отговор – представляват ли тези вреди пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт.

Съобразно чл.154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. В противен случай Съдът е длъжен да приложи последицата при носене на доказателствената тежест, като приеме недоказания факт за неосъществил се. В случая ищецът е този, който следва да докаже, чрез провеждане на пълно и пряко доказване със съответните процесуални способности, настъпването на твърдените имуществени или неимуществени вреди, както и причинната връзка между тях.

Законодателят не предвижда ред за присъждане на разноски в производствата по обжалване на ревизионни актове по административен ред. Единственият път за защита на лицата е исковото производство по ЗОДОВ. Дискусионният момент е дали е налице причинно-следствена връзка между незаконосъобразния ревизионен акт и направените от ищеца разноски за адвокатска защита, след като процесуалното представителство и правната помощ не са задължителни и възнаграждението се изплаща въз основа на договор между ищеца и адвоката.

Съдът преценява като основателна претенцията за обезщетяване на претърпени загуби от направените разноски за адвокатска защита в производството пред Директора на ДОДОП. То е иницирано от ищеца във връзка със защитата му срещу РА, издаден от служители на НАП, пред решаващ орган в администрацията на ответника. Съгласно ДОПК обжалването на РА по административен ред е задължително, а не алтернативно – РА не може да бъде обжалван пред Съда, ако не е бил обжалван пред ДОДОП. Правото на защита и правна помощ е основно конституционно право не само на гражданите, но и на юридическите лица, и упражняването му не може да се тълкува само и единствено като акт на свободната воля за договаряне на ищеца. Противното означава да се ограничи правото на защита посредством липса на възможност да се възстановяват разноските за защитата. Разпоредбата на чл.13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/, ратифицирана със закон, приет на 31 юли 1992 г., ДВ, бр.66 от 14.08.1992 г., обн., ДВ, бр.80 от 2.10.1992 г., в сила от 7.09.1992 г., регламентира правото на ефективни правни средства за защита: Всеки, чиито права и свободи, предвидени в тази конвенция, са нарушени, трябва да разполага с ефикасни вътрешноправни средства за тяхната защита от съответна национална институция дори и нарушението да е извършено от лица, действащи в качеството си на представители на официалните власти.

Съдът намира, че е налице причинена вреда, подлежаща на обезщетяване по отношение на сторените разноски в производството по издаване на РА и за обжалването му по административен ред.

Видно от представения Договор от 31.10.2018 г. за представителство в хода на ревизия, обжалване, процесуално представителство и защита, същият е с предмет оказване на правна помощ, изразяваща се в преглед и анализ на документацията /счетоводна и данъчна/, свързана с връчения на ищеца РА, оказване на консултантска помощ при представяне на доказателства, оспорващи констатациите от ревизията; изготвяне на жалба по РА, издаден от НАП и подпомагане в процеса по ревизионното производство, в случай на постановяване на решение за връщане за нова ревизия. Договорът е изпълнен, такава жалба е подготвена, респективно е предоставена на ищцовото дружество чрез и-мейл, имащ ролята на приемо-предавателен протокол. Жалбата срещу РА е била изготвена от адвоката и изпратена на жалбоподателя по

ел.поща на електронен адрес, фигуриращ в решението на Директора на ДОДОП.

Договореното в т.3.1.1. възнаграждение за договорените адвокатски услуги в размер на 6 000 лв. по т.1.1., 1.2., 1.3., т.1.4. и 1.5. е заплатено по банков път, за което е представено доказателство, представени са и доказателства за осчетоводяване на платежната операция. В тази връзка се прие заключението на ССЕ, от което се установи, че при ищеца сумата от 6 000 лв. е осчетоводена като разход и същата представлява плащане по договора за правна защита и съдействие. По процесния договор има само едно плащане от 6 000 лв., сумата е преведена от разплащателната сметка на "КНХ констръкшън" ООД по сметката на адв.Р.. Представени са банкови документи за превод само на сумата от 6 000 лв., която е договорената сума. Между "КНХ констръкшън" ООД и адв.Р. е сключен и договор от 09.09.2019 г., но той е с предмет обжалване на РА, издаден при повторната ревизия. При това положение следва да се приеме, че са налице доказателства за плащането.

От даденото заключение, че счетоводството на "КНХ констръкшън" ООД е водено редовно, следва изводът, че обсъжданият договор и платежен документ имат за достоверни дати посочените в тях, доколкото въз основа на тях са извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца, а същите са водени редовно. Да се приеме обратното означава, че няма редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото. При това положение въпросните доказателства могат да служат като годни доказателства в подкрепа на становището на жалбоподателя за договаряне и предоставяне на извършените услуги, както и за плащане на същите. Договорът е изпълнен и предметът на адвокатската услуга е наличен, за услугите са заплатени договорените суми, които съставляват имуществена вреда за ревизираното дружество – ищец. Следователно е доказан и вторият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

Съдът намира, че е налице пряка и непосредствена връзка между отменения като незаконосъобразен административен акт и причинената вреда. В тази връзка неоснователни са доводите на ответника, че разходите не са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменения РА. Макар че жалбата е депозирана от представляващия ищцовото дружество, тя е подготвена от адвоката и изпратена на електронния адрес на ищеца, обстоятелство, за което са ангажирани писмени доказателства.

При съвкупната преценка на доказателствата по делото следва извод, че в производството по защита срещу незаконосъобразния РА от страна на ищцовото дружество са използвани адвокатски услуги, помощ и съдействие, за което от негова страна е заплатено съответното възнаграждение.

Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г., постановено по тълк.дело № 6/2012 г. на ОСГТК, ВКС, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В сключения договор следва да бъде вписан начинът на плащане – ако плащането е извършено по банков път, задължително страната трябва да представи доказателства за това, а в случай че плащането е в брой, то тогава вписването за извършеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно доказателство, като има характер на разписка за получената сума. При така установеното Съдът намира за безспорно доказано извършеното плащане по банков път на сумата 6 000 лв. съгласно представения договор и приложено платежно нареждане.

Безспорно е по делото, че от издаването на незаконосъобразния РА № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. ищцовото дружество е претърпяло вреди, изразяващи се в сторени разноси за адвокатско възнаграждение в хода на административното оспорване на акта пред ДОДОП-гр.С..

Съдът намира, че ищцовото дружество не би заплатило адвокатско възнаграждение и това нямаше да представлява вреда, ако не бе издаден незаконосъобразният РА. Независимо че липсва нормативно установено задължение за процесуално представителство, адвокатската защита е нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което и вредите се явяват пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. Това

е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие заплатената сума за адвокатско възнаграждение, е породено от издаването на незаконосъобразния РА. Фактът, че адвокатската защита не е задължителна, не влече по необходимост и извод, че страната няма право да ангажира свой адвокат, нито че ангажирането на такъв не се намира в причинна връзка с издадения незаконосъобразен ревизионен акт. В съдебната практика е прието, че причинна връзка е налице не само когато деянието причинява непосредствено вредата, а и когато създава условията за реална възможност от увреждане и когато тази реална възможност се е трансформирала в действителност. От друга страна така сторените разноси няма как да бъдат обезщетени предвид липсата на специален ред за това.

Нормата на чл.17, ал.6 ДОПК определя, че задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им. Отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. Същото е определено и в нормата на чл.19, ал.2 ЗНАП.

Предявеният иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ следва да бъде уважен като основателен и доказан. Тава е така, защото наличието на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ води до основателност на исковата претенция. Същата следва да се уважи в претендирания от ищеца размер.

Съдът съобрази, че с отговора на исковата молба ответникът е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Същото е направено своевременно, доколкото в производството пред ДОДОП не може да се прати такова възражение. Съгласно чл.161, ал.2 ДОПК при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разностите в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно чл.36, ал.2 ЗА този размер не бива да е по-малък от предвидения в тарифата минимален размер.

Нормата на чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ред. ДВ, бр.41 от 23.05.2017 г., действаща към момента на депозиране на жалбата срещу РА), предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, при интерес от 100 000 до 1 000 000 лв. възнаграждението да е 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лв. При материален интерес от 192 815.04 лв. дължимото адвокатско възнаграждение възлиза на 4 458.15 лв. Регламентираните с Наредбата минимални размери не са задължителни за договаряне между страните, но те са един ориентир относно това, кое съставлява справедливо възнаграждение, като се отчитат и други фактори, като видът на съответното дело, неговата фактическа и правна сложност, броят на откритите съдебни заседания, фактическото участие на процесуалния представител на страната в процеса.

В тази връзка следва да се има предвид и Тълкувателно решение № 1 от 11.12.2018 г. на ВКС, ОСГК, въпреки че същото касае определяне на обезщетение за имуществени вреди, съставляващи адвокатско възнаграждение, в размер, по-малък от платения в наказателния процес при иск по чл.2, ал.1 ЗОДОВ. Видно от мотивите на същото, когато в едно съдебно производство от страна на ответника е отправено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение /както е в настоящия случай/ съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, в правомощията на съда по иска за обезщетение за вреди е да изследва дали представляваният е положил дължимата грижа при уговарянето на адвокатското възнаграждение с оглед материалния интерес по делото, очакваните усилия и труд, които адвокатът предстои да положи при осъществяване на защитата. Точно такъв е конкретният случай: за подготовка на жалбата по административен ред адвокатското дружество е положило немалко усилия и труд, извършило е всички необходими действия, за да защити интересите на клиента си. Именно затова минималният адвокатски хонорар, определен според цитираната наредба в актуалната ѝ редакция към момента на подаване на

жалбата пред ДОДОП, е недостатъчен.

Размерът на адвокатското възнаграждение от 6 000 лв. Съдът намира за справедлив и обоснован. Същият не е прекомерен, тъй като е съответен на правилото по чл.36, ал.2, изр.второ ЗА. Ето защо искът следва да се уважи именно в предявения размер.

Следва да бъде уважена акцесорната претенция за присъждане на законната лихва в размер на 578,38 лв. върху претендираната сума от 6 000 лв., дължима от датата на окончателната отмяна на РА (02.11.2021 г.) до датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.). Съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС ОСГК по тълк.дело № 3/2004 г., при незаконосъобразни административни актове началният момент на забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е моментът на влизане в сила на решението, с което е отменен съответния незаконосъобразен административен акт. В процесния случай претенцията за законната лихва за забава е заявена от датата на подаване на исковата молба, при субсидиарно прилагане на чл.86 ЗЗД. К. характер на лихвата върху обезщетението по ЗОДОВ не налага нейното предявяване да отговаря на изискванията в чл.129 ГПК за самостоятелен акцесорен иск, но е необходимо ищецът да я поиска като законна лихва, което е сторил в случая.

Следва да бъде уважена и претенцията за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.) до окончателното ѝ изплащане. Когато при иск за обезщетение по ЗОДОВ ищецът посочи, че претендира законна лихва от завеждане на исковата молба, Съдът е обвързан с искането му.

По делото ищецът е направил искане за присъждане на разноски, което с оглед изхода на спора е основателно. От представения от ищеца списък на разноските по чл.80 ГПК (л.249) е видно, че се претендират разноски в общ размер на 1 445 лв., от които 25 лв. внесена държавна такса, 840 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, и 580 лв. внесен депозит на ССЕ. Ответникът не е отправил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по настоящото дело. В рекапитулация на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер 1 445 лв.

Така мотивиран и на основание чл.203 и сл. от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на "КНХ констръкшън" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], обезщетение за имуществени вреди в размер на 6 000 лв. (шест хиляди лева), представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за обжалване по административен ред на Ревизионен акт № Р-22220518001416-091-001/22.10.2018 г. на ТД на НАП-гр.С., отменен с Решение № 46/10.01.2019 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП в частта на установените задължения по ЗДДС и лихви, в общ размер 122 502.36 лв.; ведно със законната лихва за забава в размер на 578,38 лв. (петстотин седемдесет и осем лева и 38 ст.) върху така присъденото обезщетение, считано от датата на окончателната отмяна на РА (02.11.2021 г.) до датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.); както и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба (14.10.2022 г.) до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите, [населено място], [улица], да заплати на "КНХ констръкшън" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], разноски по настоящото дело в размер на 1 445 лв. (хиляда четиристотин четиридесет и пет лева).

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с касационна жалба или протест в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: